

- posiłkowo, odpowiednie obniżenie na podstawie art. 261 TFUE kwoty grzywny nałożonej na skarżące w zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą osiem zarzutów.

- 1) Po pierwsze, w ramach swych ustaleń pozwana naruszyła zasadę rozkładu ciężaru dowodu (art. 2 rozporządzenia nr 1/2003), standard dowodowy oraz obowiązek uzasadnienia. W szczególności pozwana nie wykazała w wystarczającym zakresie istnienia domniemywanych „skutku sygnalizacyjnego” niemieckich cen systemów „rozwierano-uchyłnych” dla wszystkich technologii okuć i materiałów, z jakich są one wytwarzane, na całym terenie EOG, wobec czego niezgodnie z prawem zmniejszyła ciężar dowodowy spoczywający na skarżącej.
- 2) Po drugie, pozwana błędnie przyjęła, że domniemywana zмова dotyczyła całego terenu EOG, względnie nie przedstawiła w tym zakresie wystarczających dowodów.
- 3) Po trzecie, pozwana błędnie przyjęła, nie przedstawiając w tym zakresie wystarczających dowodów, że domniemywane naruszenie dotyczyło wszystkich technologii okuć i materiałów, z których są one wytwarzane.
- 4) Po czwarte, pozwana błędnie przyjęła, nie przedstawiając w tym zakresie wystarczających dowodów, że zмова cenowa miała miejsce w 2002 r. W rezultacie nieprawidłowo pod względem prawnym zastosowano także wytyczne w sprawie grzywien, gdyż błędnie przyjęto, że naruszenie trwało od 1999 r. do 2007 r. Ponadto pozwana naruszyła art. 25 rozporządzenia nr 1/2003, gdyż czyny popełnione przed 2002 r. były już objęte przedawnieniem.
- 5) Po piąte, pozwana naruszyła prawo, przypisując skarżącym zachowanie spółki, w której posiadały one tylko mniejszość udziałów, naruszając tym samym reguły dotyczące przypisywania odpowiedzialności spółkom dominującym za działania spółek zależnych, a także obowiązek uzasadnienia.
- 6) Po szóste, przy dostosowywaniu grzywiny pozwana naruszyła zasadę równego traktowania, zasadę proporcjonalności, zasadę rozsądnej administracji oraz obowiązek uzasadnienia. Co więcej, pozwana postępowała wbrew treści, logice oraz celowi wytycznych w sprawie grzywien.
- 7) Po siódme, przy ustalaniu wagi naruszenia pozwana naruszyła zasady proporcjonalności i rozsądnej administracji oraz pkt 20, 23 i 25 wytycznych w sprawie grzywien, a także obowiązek uzasadnienia.

- 8) Po ósme, przy ustalaniu okoliczności łagodzących pozwana naruszyła zasadę równego traktowania, pkt 29 wytycznych w sprawie grzywien, a także obowiązek uzasadnienia. W szczególności pozwana nie uwzględniła okoliczności, że skarżące działały nieумыślnie i że podjęły się czynnej współpracy.

Skarga wniesiona w dniu 11 czerwca 2012 r. — Alban Giacomo przeciwko Komisji

(Sprawa T-259/12)

(2012/C 227/55)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Alban Giacomo SpA (Romano d'Ezzelino, Włochy) (przedstawiciele: S. Nanni Costa, F. Di Gianni, G. Coppo, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności lub ewentualnie obniżenie grzywiny nałożonej na skarżącą w razie potrzeby z wykozystaniem nieograniczonego prawa orzekania, które przysługuje Sądowi na podstawie art. 261 TFUE;

- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie zaskarżona jest ta sama decyzja co w sprawie T-248/12 Carl Fuhr GmbH & C. KG przeciwko Komisji.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący niezgodnego z prawem ustalenia czasu trwania naruszenia zarzucanego Alban Giacomo SpA.

- W pierwszym zarzucie skarżąca twierdzi, że zarzucane jej naruszenie zakończyło się przy okazji ostatniego zebrania, w którym uczestniczyła, czyli w dniu 11 września 2006 r. a nie wraz z kontrolą przeprowadzoną przez Komisję w dniu 3 lipca 2007 r.

- Na poparcie tego zarzutu skarżąca powołuje się na następujące argumenty: (i) nie wykazano, że podczas zebrania w dniu 11 września 2006 r. skarżąca zawarła porozumienie dotyczące podwyższenia cen w 2007 r.; (ii) nie wykazano, że skarżąca wdrożyła rzekome porozumienie dotyczące podwyższenia cen w 2007 r.; (iii) nie wykazano, że skarżąca utrzymywała kontakty z konkurencją po zebraniu w dniu 11 września 2006 r.
- 2) Zarzut drugi dotyczący niezgodności z prawem grzywny wymierzonej Alban Giacomo SpA ze względu na sprzeczność z zasadami indywidualizacji kar i sankcji, niedyskryminacji i proporcjonalności.
- W drugim zarzucie skarżąca podnosi, że Komisja nie dostosowała w prawidłowy sposób nałożonej na nią grzywny do jej stopnia odpowiedzialności w stosunku do innych przedsiębiorstw uczestniczących w kartelu z naruszeniem podstawowych zasad proporcjonalności, równego traktowania oraz indywidualizacji kar i sankcji.
- Na poparcie tego zarzutu skarżąca powołuje się na następujące argumenty: (i) odsetek kwot sprzedaży wykorzystany w celu obliczenia grzywny jest zbyt wysoki; (ii) alternatywnie, odmowa uznania, że do skarżącej ma zastosowanie okoliczność łagodząca jest nieuzasadniona; (iii) alternatywnie, Komisja powinna była bardziej obniżyć grzywnę wymierzoną skarżącej.
-